

Rigsdagstidende.

1858.

Forhandlingerne paa Folkethinget. № 79.

Tiende Session.

25de Møde.

Fredagen den 5te November Eftermiddag Kl. 3.

(Fortsat.)

Bregendahl: Jeg kan for en stor Deel henholde mig til de Dittringer, som nys ere hørte af min ærede Ven, som nu satte sig, og jeg skal derfor kun udtale mig om et Par Punkter, som ikke ere blevne videre fremhævede under Discusstionen idag. Det ene Punkt angaaer Maaden, hvorpaa Commissairerne skulle udnævnes. Efter § 4 skal det skee paa den hidtil gjældende Maade ved en Bevilling, der meddeles af Justitsministeriet, og dette, troer jeg, er en meget uheldig Bestemmelse. Den Udnævnelsesmaade, der egentlig synes at være den naturligeste, vilde jo være den, at de i Boet Interesserede udnævnte Commissairerne, og de i et Fallitbo Interesserede ere jo nærmest Creditorerne; men da der herved møder den Vanskelighed, at Commissairerne skulle udnævnes saa hurtigt som mulig efter Fallitens Indtrædelse, paa en Tid, da det endnu ikke kan vides, om de, der have meldt sig som Creditorer, virkelig ere Creditorer, maa man opgive at lade Commissairerne udnævne af Creditorerne selv. Der kan kun indrømmes dem en Forslagsret, og jeg erkjender saaledes, da der dog ogsaa er andre Interessater at varetage end deres, som have meldt sig strax ved Fallitens Indtrædelse, at det er rigtigt, at Commissairernes Udnævnelse henlægges til en Autoritet, som staaer udenfor; men i saa Henseende mener jeg, at det er noget uheldigt, at denne Autoritet skal være Justitsministeriet, thi det vil forsinke Commissairernes Udnævnelse

for alle Dele af Landet udenfor Kjøbenhavn. Navnlig om Vinteren, naar Postforbindelsen er vanskelig mellem Provindserne og Kjøbenhavn, vil Udnævnelsen af Commissairer meget kunne forsinkes, og dertil kommer, at det jo dog maa forudsættes, at der af denne Autoritet skal udøves en vis Kritik med Hensyn til de i Forslag bragte Commissairer, i Særdeleshed naar der derom er opstaaet stridende Meninger blandt de i Boet Interesserede. For at udøve en saadan Kritik maa der finde et personligt Kjendskab Sted, som Justitsministeriet i Reglen ikke kan være i Besiddelse af, og jeg troer derfor, at disse Bevillingers Meddelelse — ligesom saa mange andre Bevillinger — rigtigst henlægges til Amtmanden, og sølgelig Commissairernes Udnævnelse skeer af ham, da han vel er den, der nærmest vil have det Kjendskab, som er nødvendigt for at kunne dømme mellem de forskjellige Meninger, som kunne opstaae. Jeg skal derfor henstille, at der i saa Henseende skeer Forandring i Lovforslaget. Der er i § 11 givet Skifteretten Bemyndigelse til at antage Tilbud fra Boets Debitorer angaaende Afgjørelse af deres Gjæld og til at beslutte Salg underhaanden af Boets Eiendele. Og saa er der føiet til: „naar Boets Vedkommende i en lovligen indvarslet Skiftesamling have afgivet deres Erklæring over de i saa Henseende fremsatte Forslag.“ Det er noget uklart, hvad derved skal forstaaes, om det blot skal være en Meningsyttring, hvortil Skifteretten ikke er pligtig at tage Hensyn, eller om det er et ligefremt Samtykke, der fordres. Jeg troer, at det er rigtigst, at der kræves et saadant virkeligt Samtykke, for at Skifteretten skal kunne beslutte saadanne ganske extraordinaire Foranstaltninger. Jeg har vel